

ΕΙΣΑΓΩΓΗ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

Τὸ κατὰ Ἀριστοφάνη (Βατρ. 1021) εἰπεῖν «Ἄρεως μεστὸν δρᾶμα, ὁ θεασάμενος πᾶς ἂν τις ἀνὴρ ἠράσθη δάϊος εἶναι», ἐν ᾧ παρίσταται πῶς οἱ ἐχθροὶ ἀλλήλοις ἀδελφοὶ Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης κατασπεύδουσιν διὰ τοῦ ἰδίου αὐτῶν πάθους τὴν πλήρωσιν τῆς τοῦ πατρὸς ἀρᾶς, ἐδιδάχθη Ὀλυμπ. 78, 1 (467 π. X.). Αἱ πολλαὶ καὶ διάφοροι ἀπόπειραι τῶν φιλολόγων πρὸς κατάταξιν τῶν Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας ἐν τριλογίᾳ ἀποτελουμένη ἐξ Αἰσχυλείων δραμάτων εἰλημμένων ἐκ τοῦ μυθικοῦ κύκλου τῆς Θηβαΐδος ἔσχον τέλος διὰ τῆς πραγματείας τοῦ Franz, ἕσπερ ἐν ἔτει 1848 ἐδημοσίευσεν ἐκ τοῦ Μεδικείου κώδικος τὴν διδασκαλίαν τοῦ προκειμένου δράματος, καθ' ἣν ὁ Αἰσχύλος Ὀλυμπ. 78, 1 ἀνταγωνισάμενος τῷ Λαίῳ, Οἰδίποδι, Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας καὶ Σφιγγὶ σατυρικῇ πρὸς τὸν Ἀριστέαν καὶ Πολυφράδμονα ἐνίκησεν(1). Ἡ τετραλογία, ἧς τὰ δράματα συναπτόμενα ἀλλήλοις ἀνάγονται εἰς τοὺς περὶ Οἰδίποδος μύθους, ὠνομάσθη ὀρθῶς Οἰδιπόδεια.

Τὴν δὲ ἀρχαιοτάτην μορφήν τοῦ Οἰδιποδείου μύθου(2) μανθάνομεν ἐκ τῆς Νεκυίας Ὀδυσ. 11, 271 κέ., ἐνθα ὁ Ὀδυσσεὺς

(1) Ὅτι τὰ δράματα Λαῖος, Οἰδίπους, Ἐπτὰ ἐ. Θ. ἀπετέλουν σύνολον τριλογίας, κατεῖδεν ἤδη ὁ G. Hermann ἐν τῇ κατὰ τὸ ἔτος 1819 ἐκτυπωθείσῃ πραγματείᾳ de compositione tetralogiarum tragicarum (Opusc. τ. 2 σ. 314 κέ.).

(2) Πρβ. Schneidewin πραγματείαν ἐπιγραφομένην die Sage vom Oedipus ἐν ταῖς Abhandl. d. Gesellsch. d. Wiss. zu Göttingen 1852 σελ. 159 κέ. καὶ H. Geist de fabula Oedipodea. Büdingen 1879 καὶ 1880.